

OKUPOWNIK (1) *sb m*

A sg okupownika.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ten, kto siłą zajmuje czyjś majątek:

*W połączeniu szeregowym: ieliby którykolwiek Przełożony/ albo Stároftá/ albo Pan/ albo ízláchćic [...] Dzieięćiny [...] y także Domy/ Trybuty/ Zamki/ Wśi [...] śmiałby wydźiérác/ náieżdźác/ okupowác/ albo nieflufźnie zátřymác [...]/ albo ná to zwałá/ albo tákowego łápaczá/ naiezdnicá/ íkupowniká [*lege: okupownika [tak JanStat]*]/ y nieflufźného zátřymáwaczá [*occupatorem JanStat 244*] [...] záchował/ w obronę przyjął [...]/ tedy z íwémi pomocniki kaźni y klátwam Kościelnym ma bydź podległy. *SarnStat 897.**

FP